

Reflex 2. årg. nr. 7, sep. 2009

57nord.dk

Kolofon for tidsskriftet Reflex

Reflex er et tidsskrift med digte, artikler om lyrik, anmeldelser og andet som måtte interessere digtere og lyrikelskere.

Reflex er et ikke-kommercielt tidsskrift som udgives af poetklubben 57° Nord.

Reflex is a Danish non-commercial e-zine with and about poetry. The e-zine is made by the poet club 57° Nord.

Ansvarshavende redaktør: Jan Nygaard
Redaktion: Kell Ivan T Thygesen og Jan Nygaard

Reflex udgives indtil videre "kun" i PDF-form. Sættes op i Adobe InDesign. Indlejrede fonte i PDF'en er mac-udgaver.

Copyright 57° Nord 2009, hvor andet ikke er markeret på siden.

Kontakt: reflex@57nord.dk
Webside: <http://57nord.dk/tidsskrift.html>

ISSN: 1903-0738

Indhold

Dette nummers digtere

- 3 Poul Høllund Jensen (sidst med i nr. 6)
- 4 Jasmin S. (første gang i Reflex)
- 5 Sean Ryan Bjerremund (sidst med i nr. 5)
- 7 Regitze J. Worsøe (første gang i Reflex)
- 8 Morten Carlsen (sidst med i nr. 6)
- 10 J Nyd (sidst med i nr. 6)
- 13 Christian Marentius (første gang i Reflex)
- 15 Karen Stolze (sidst med i nr. 3)
- 17 Mikkel Grøn (sidst med i nr. 5)
- 20 Kell Ivan T Thygesen (sidst med i nr. 6)
- 23 Mogens Bynkou Nielsen (sidst med i nr. 6)
- 24 Per Nordigarden (sidst med i nr. 6)

Reklamer

- 26 Sikke noget sludder!, Per Nordigarden
- 26 SuperNova, Kell Ivan T Thygesen

Grafik

- Forside Jan Nygaard
- Kolofon Jan Nygaard
- Bagside Jan Nygaard

57° Nord kalender

tir 6. okt Værkstedsmøde kl. 19:30

Huset, Aalb.

Emne: Klip i Nordjyske (inspiration og/eller collage)

tor 8. okt Foredrag med Peter Dyreborg på
Café Nova, Aalb. & oplæsning med en række
digtere fx fra 57°Nord. Arr. Peter Dyreborg.

fre 9. Poetry Slam, Huset, Amnesty
International og 57° Nord er arrangører.

3. nov Værkstedsmøde kl. 19:30

Huset, Aalb.

Blot oplæsning + lille oplæg om poetry slam

tir 1. dec Værkstedsmøde kl. 19:30

Huset, Aalb.

Forskellige oplæg & øvelser

fre 11. dec Julefrokost

(kun for medlemmer)

et hjørne af en mark
hvor folk går rundt med tallerkner med varm mad
og kysser hinanden på gangbroerne

sletter hvor søerne anlægges før de bygger husene
og frøerne nænsomt løftes op af transportkasserne

enderne af to gulvbrædder
støder sammen i en sprække
huset ikke kan rumme

lyden er
som dieseltrucks
i frontalkollision
nord for Los Angeles

det kan ikke forekomme
i praksis

fælles er vandet vi drikker
og lader plaske mod kroppen

adskilte står vi
når toget er standset
og lokoføreren kysser de rejsende
under månens grimasse

løbende ild

Hun tænker forelskelse, er det træet, skovens langstrakte arme, himlens sol når den står over horisonten den frostklare morgen? Hun tænker forelskelse, mens månen er rund som en guldpolet og mørket har frembragt de skønneste stjerner, vandrende barfodet i havens våde græs for at holde jordforbindelsen. Hun tænker forelskelse midt i mellem bilos og byens hastige bevægelser, par med flettede fingre og skjulte kys. Hun tænker forelskelse og pakker sig i lagnets tryghed, sikker på at lagnet revner inden natten er omme og små øjne løber langs panelerne, mens hun sulten tager mod til at lave morgenmaden og kaffen sort. Hun tænker forelskelse og ved ikke længere hvad det er.

Du er så langt væk

Min indre gentleman mærker spejlneuronernes dans
og jeg kæmper med at få mine tanker formuleret.

Hvad skal jeg sige?

Jeg vil jo ikke spille med dig
- jeg vil vinde med dig og for dig

Det er derfor jeg ikke kan få fremstammet hvor vidunderlig du er
- og jeg har jo længe været tavs som en øster.
Min æresfrygt for dig oversteg forstanden den forfærdelige aften downtown

Men hver eneste dag drømmer jeg om at gøre dig til min brud
den dag hvor jeg holder tale for dig og siger som Kronprins Frederik
"jeg elsker dig, Mary - kom lad os gå, kom lad os se gennem tusinde himle venter vægtløs kærlighed"

Og jeg vågner om natten og ser dig ligge nøgen i mine arme, mens jeg kysser hele din vidunderlige sjæl, mens jeg messer
mit mantra "jeg savner dig, Camilla - du er bare så langt væk."

Men tanken om din nøgne krop og blide kærtegn vil ikke slippe mig.

Det er derfor jeg ikke kan få det fremstammet
- og jeg har jo længe været tavs som en øster.
Min æresfrygt oversteg forstanden den forfærdelige aften downtown

Jeg håber nu mere end nogensinde på visdommen i ordene:

"Kommer tid - kommer råd." - mens de tusinde himle enten åbner sig eller lukker sig helt gentager jeg mit mantra
"jeg savner dig, Camilla - du er bare så langt væk."

Det er derfor jeg sidder her og ikke kan få det fremstammet
Min æresfrygt for dig oversteg forstanden den forfærdelige aften downtown

da jeg i frygten for mig selv og for ikke at få din kærlighed
gik inden du kunne nå at vende mig ryggen.
Men jeg savner dig, Camilla - hvad kan jeg sige?

Hvis du var min kone

Hvis du var min kone
ville jeg være der konstant

Vi ville bygge høje tårne og rive dem ned
vi ville invitere stjernerne til the og gå i seng med
englene

Hvis du var min kone
ville vi have forebyggende forsoningsknald inden
skænderiernes dominans
- elske 48 timer i døgnet i huset under bøgen.

Vi ville bygge borge formet af skyernes farver
og invitere månen hjem til kaffe og gå i seng til
englenes sang

Hvis du var min kome
ville jeg elske dig resten
af mit liv

Hvis du var min kone
ville jeg aldrig gå fra dig

Hvis du var min kone
Ville livet smile til os begge
Hvis du var min kone
Ville vi elske til hjerternes elskovsmusik

Hvis du var min kone

Væggenes farve

Væggene var bleggule den dag
bleggule som røg
som et støvet ventesalsvindue
i endnu ventende aftensol
bleggul som solen
når den ses bag persiennet
bleggul som din stemme
da du fortalte mig
at alting nok skal gå

Lige nu er væggene
multifarvede
men allermest er de blå
blå som dine øjne
blå som det sted
hvor natten og dagen
og havet og himlen
blander sig med regn
der faldt for fire timer siden
blå som dit smil
og som linjerne
på mit papir
blå som den farve
min far siger
at ægte kærlighed har

når jeg græder
er væggene grå
tynget af skygger
der giver hver af væggene
en anden konsistens
tykkelse og hårdhed
mod min kranieskal
og mine øjne

en sjælden gang er væggene hvide
renligt pinligt hvide
og fyldt med skygger
af tider og tapeter
set gennem afskallede huller
og imaginært blod
fyldt med stanken
af angstfulde blikke
og rystende håndaftryk

... de andre siger
at væggene alle sammen altid
er institutionshvide...

Brændte kastanjer i wok lader sig ikke overhøre af sortstirrende rødfisks gabende Nordsøånde fra skærebrættets guillotine. Ovnens palminsmøres ved tohundrede grader for at smyge sig udenom skorpede epidemier. Krukker kaster med krydderier & bor selv i stenhytter. Smagsløgene efterladt uden en Kinamands chance på den røde løber!

Er sovsen færdig? Grillkul er bedst med chili, hvidløg & farseret kalkun. En lille bismag af honning er at foretrække. Jeg stoler ikke på sushi.

Mosaikken kæmper mod cancer i en triangeltåre. Døbefonten trodser vievandets bøn om ro. Altertavlen er nyopført & ormene beder om mere. Der er paroler i den kvalte orgelpibe. Kirketårnets forsagte toner sender visne liljer til varmesøgende favntag. Svinehunden glammer perler til dem, der gider at lytte. Uret er en rund sofa af forgodtbefindende, der aldrig satte fra land. En syl med et indgraveret A er altid klar til at spidde det ukendte, når holdbarhedsdatoen er udløbet. Stemp-ler er vitale. Fejleballerede varer kasseres i slagmark DK.

Der er ekkoer i dine tomrum. Vidnesbyrd om dit livs sol & regn, strandsand & asfaltekssem. Katten sidder i karmen & spekulerer over gråspurvens kvidren om vinterfodring, gamle damer, blød muld. Risikoen ved at hænge alle sine rensede følelser til tørre sammen med det stivebeskidte undertøj er stor! Der er huller i vejen, men plads i tomrummene.

Ussel mammon uddør næppe. Det er i høj kurs for ethvert laset skind. Som en nasal mumlen er Det Store Billede indskrænkende småt over det afsvedne rygertæppe. Selv med brilleglas & GPS kan det være svært, at hitte rede i korsvejsinfrastrukturen i hr. Amdis Tvind. Der splejses om billig vodka, saltes et æg, når piedestalperiskopet skarp-retter Viborg. Velfærd forekommer i ny & næ, som en omvendt endefuld. Café Vestergade forkramper i sjælesorg. Jeg har ingen bekymringer i forhold til mit eget lommeuld!

Hvilke væsner dræbes idag?

jeg vader rundt i haven
scoen vælter net

værk af liv

husker beton

tomten

trist ørken

men huset nu

føles trygt

fuld af mine ting

intelligent afstand til skadedyr

m.m.

lever

gulerod i min mund

smag fra urtehaven

jeg spiser

liv

iboende muligheder

revet ud af sin sammenhæng

ikke min ?

glemmer du

så husker hver lille celle af liv

lidelse

"skrig" fanges af antenner

nye livs karmaradioer

bare valgene

og afgrundene

ret er et slidt antropocentrisk begreb

Det bimler for dine øre

magtens katadraller er vide
fyldt af ekko fra skriftkloge jakkesæt
dér forrettes systemet

Eurobabylon - analstat og algomarked

i eurobabylons mangfoldige afkroge
står knoglede budgetter og muntre sig med lovskeletterne
diskret dyrkes det værdsatte flueknepperi
områdemæssigt avles hvide elefanter i alle størrelser
naturens væsner er uddefinerede
skriften bøjes grænseløst

Grænsetilfælde

rod kan være en fordel
i visse situationer

det er ikke altid en gene
at parkere
skævt

et gadekryds
fører ikke automatisk
til et lettelse
af trafikken

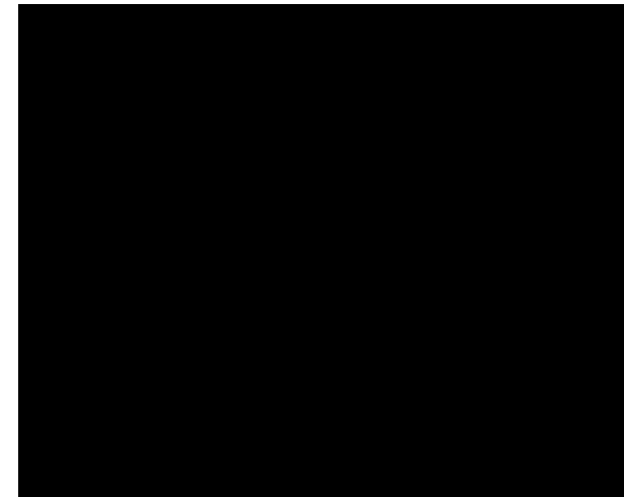
det kan være okay
at blive kneppet
af en sankt bernhardshund
hvis det kurerer
ens inkontinens

i en katastrofetid
kan det
at gøre en mindreårig gravid betyde
artens overlevelse

der kan være stunder
hvor det er i orden
at gå med kniv
for at dræbe
et andet menneske

i ødemarken
kan det være nødvendigt med
menneskeæderi

nogengange er det farligt
at vaske op

Drømmen om mandage i regnvejr

Jeg ville gerne skrive et digt om kærlighed
om unge ja endda gamle kærestes
der trodser alle odds, og svæver på flygtige skyer

Jeg ville gerne skrive om liv med mening
om lyse fremtidshåb, om folk der står tidligt op
bare fordi de har en grund, en at stå op til

Jeg ville dø for at kunne skrive om hverdagsliv
om mandage i regnvejr, om frikadeller og vasketøj
om onsdags "hygge" og vinterferier på Tenerife

Men en blind kan ikke beskrive farver ikke engang sort
de døde kan ikke dø igen, kun vandre evigt rundt
så jeg skriver om døde nætter, om umulige drømme

Men drømme koster trods alt ingenting siges der
løgn! At drømme har den højeste pris
drømmene koster dig din sjæl, knækker din ånd

Men drømmene er det eneste jeg har tilbage
hver eneste nat betaler jeg med mit hjerteblod
for drømme om mandage i regnvejr

Min indre bums

Han er der altid, folk går over på det modsatte fortov når de ser ham, han råber efter dem, fuld kan man ikke kalde ham mere, det er mange år siden han ku mærke alkoholens bid, nu går han rundt i gaderne langhåret, tynd så ufattelig tynd, om sommeren har han den samme dynejakke på som når vinteren hærger, lugtende af pis og snavs, fuld af sår og med få tænder tilbage, men han ænser det ikke mere, kun den næste bajer, han snakker med alle der gider, og dem der ikke gider, han snakker med sig selv, men ingen høre mere, ingen ser ham mere.

Engang siger de, havde han det hele, men så smed han det væk bare sådan uden grund! Hvad ved de om det? Det er så sørgeligt siger de! Mens de går over på modsatte fortov, nogen skulle hjælpe ham, tage sig af ham! Men ingen vil ha ham boende lige der hvor de bor, han sku tage sig sammen! Få et job! Men ingen af dem forstår, at nogle sår aldrig lukkes af viljen og svundne år.

Han er den lokale bums, han er der altid
snavset, fuld og forhutlet, med bøjet nakke
Vandrende rundt uden vilje, løbet tør for tid
prøver desperat at finde en der vil snakke.

Han er ved vejs ende
han er en levende død
en ingen vil kende
snart slukkes hans glød

Hans ydre er mit indre
jeg er ham han er mig

The Past

giv mig den gode tid tilbage
hvor kvindernes bryster var frie
håret under armene akkurat lige
så langt som i trekanten

manden minsandten med langt hår
superbrune muskuløse lækre lår
socialismen en fed teori
som alle drømme ku' ligge i

giv mig kollektiver med brune ris i
klistret samhørighed og såkaldt
dækket demokrati i
hvor marxistiske små mandepikke var venstredrejed'
og foran egne døre selvretfærdigt fejdede

det var sgu tider, kvind !
læg din kind mod min kind
med rynker og sprængte blodårer i
lad os syng en fællessang
om dengang da mor var ung
og i dag med bryster så tung'
nyder alt det der er væk og borte
og sidder i haven uden marxistiske lorte
og skåler fordi vi er fri for alle de fæcesdynger
drikker bedstemor-hyldeblomstvin og synger

bogen

jeg hører spinkel klokkeklang

mørket lilla
hul i min mave
afslører en lille kvinde
hun kravler ud
med hvid kjole på
under armen en bog
hvad står der i bogen?
spørger jeg hun smiler skævt
svarer ikke
efter et stykke tid
lægger hun bogen i min hånd
skriv din historie i den
når du er færdig
kommer jeg og henter den

på et øjeblik er hun væk
hullet i maven lukker sig
langsomt

Falder over et bjerg

Engang når jeg vælter over fremtiden,
Når månen ikke lyser mere i mit øje,
Når de steder jeg var er forsvundne,
Når alle togene kører gennem tunneller,
vil jeg huske i minus eksistens.

Fordi jeg gravede sætningerne op,
så dine ædelstensøjne fra minen,
fordi jeg tilbad poesien egetræ,
så dine største ord på skrift på nettet.

Fordi jeg sov under dit banner,
troede på dine manifesters uro,
fordi jeg gik de gamle steder igen og igen,
af en helt anden grund.

Derfor vil jeg skrumpe min rygrad,
skrive mine bøger til ende,
fordi du bar mig igennem melankolien,
vil jeg huske verden, fra den anden side.

Lige ulige steder kom jeg til fjerne egne
landede let i flyvende ubåde af regne i torden.
Lynet slog ned i min hjerne og tanker forsvandt,
fandt et gemmested at opholde mig i, gik væk fra væk.

Vi flyder i stivnede penduler i en metaforisk hypnose.
Vi rejser faner i det indre af jordens vulkaner,
finder os selv i drypstens hule af forsvindingsblæk,
støtter op om paneler af lister i ekkoer af marmelade.

Midgårdsormen skifter ham

Lyt til den første vrissen i sandet,
allerede, som de nyklare skorpioner,
der flækker jorden som jordskælv,
tavsheden forsvinder igennem læberne.

Til tiden opstår det genkendelige,
flyver forbi mig som nedfaldene blade,
det vi kaldte for vores eget,
forsvandt gennem sigtende hænder.

Nu visner buskene i vinteren,
daler gennem aftenens vindpust,
springer ud af knubser før der fejes,

Trænerne står nøgne tilbage,
med brune sokker på, under roden,
med tiden der går, bliver verden nyskabt.

Digter krybbe

Digtere kravler rundt om bogstaverne,
graver sig igennem uigenkaldelige opbrud,
og finder sætninger af ibenholts tårne,
bestiger uforklarlige bjerge af poesi.

Som orientalske nomader vandrer de,
rundt i floden af papirstykker der vifter,
søger og leder efter nætternes pejlemærker,
af ubeviste tangoer over tastaturet.

Digter der aldrig bliver glemt opstår,
af og til med sølvskeer i supper af bogstaver,
der springer læserne i uforståelige møder,
der taler direkte til det underbevidste.

At læse er at holde hjernen i live,
at gå til flaksende vimpler af ord,
at begiver sig langt ind i fantasien,
til ekstasen holder rejsegilde for påfugle.

Poeternes runde bord

Som fingre af firben vandrer alterlysene
når de flammer op omkring et vakuum i maven
Sortklædte talestrømme fra hvidhalsede sjælesorterer
der går op på podier og snakker i tågede lignelser

Strunge, Højtholdt og Dan turéll
sidder til bords med Breton, Rimbaud og Lorca

Digterne om det runde bord
væbnet med kuglepenne og englefjer

Digter jeg skuer i slidte bøger
efter så mange rejser i poesiens rus
en begyndelse som de aldrig skrev til ende
da de blev fået til side af tigers tænder

At læse dem er at stirre lige ind i fantasiens øje
at skrive er at gå imod guruernes klang
til kærlighed bliver til kærlighed bliver til i
metroer der tror på ro i rolige tog der suser gennem tunneller

Fingrenes følehorn

Pupillen trækker sig sammen, vi indvikles
vi er papfigurer udenpå, indeni derimod:
Slettes alfabetet og erindringer spejles i
blanke sind, hjernevid og drømmenætter

Vi går vores egne motorveje ergo er vi ego
i sammenhænge vi forestiller os virkelige
med parabolsanser på fingrenes følehorn
og intetheden bærer tomme brevduer

Overladethed og musklernes spænding
det strømførende radiosignal fra hjernen
forplanter sig ud i fingrenes kliken

Selv når erindringer forsvinder
lagrer vi hinandens hægeblik
i hinanden når vi ses på metalbogstaver

Det er ligesom vi bakker

så træt at øjnene flik flakker i urytmik
i sorte templer under skyer af røg
det er som at opleve en gråkornet film
jeg føler udlængsel som aldrig før

de langsomme gamle skridt bliver taget
i runde cirkelformede rutiner
hvor, jeg, sløves, hvor, jeg, sløves,
er som et kalejdoskop i vandspejlet

så vågen at øjnene stivner i rytme
flygter fra ateistiske bopæle
imperial, meteorstorm og celler
hvor en ukendt erfaring spirer

jeg vandrer gennem pyramidernes korridorer
helt uden tempo, uden en krop
hvor, jeg sløves hvor jeg sløves
er som et pianos tangenter der ikke bliver rørt

Myself IT

Under efterårets fugtige mørke
åbnes de dunkle myselfiers øjne
tillidsfuldt
samles jordens oversete ressourcer
den første bid med tilbageholdt ånde

Du fornemmer en stille gysen
for hvad du har indladt dig på
åbenbart
eksisterer der skjulte verdener
hvis hemmeligheder frastøder og drager

Oprindelsen fortaber sig i mørke
hvor tidligere tiders aktivitet
anes
af det gølge afsvedne område
de udstrakte heksekredse omkranser

Blomsten sidder under jorden
strækkende sig fint forgrenet
usynligt
1000 gange sin egentlige størrelse
søgende næring til yderligere ekspansion

Overfladen en centrifugal bevægelse
en bølgekam broderet med polypper
sansende
undseligt som øjne i nakken
på et ansigt hengivent vendt bort fra lyset

Skjulte netværk varsler mørkets tid
med en kappe af imploderende hatte
indtil
lysets vækster vækkes til fornyet dåd
gennem erindringer glemt bort i det indre

Free or not free

My childhood dreams,
a world open and free.
Many possibilities
awaiting for me.

That's what I saw
on the threshold of life,
when someone raw
took away that sight.

Out from the mist
came a voice in the night.
With a lightning blitz
I learned what's right.

Am I free or am I not free

I saw misery and doubts,
I saw lies and indulgence,
I saw malice sprouting proud,
and understanding in silence

Am I free or am I not free,
to stay out of this tragedy

In time for action,
he'll approach the stage.
And not like in fiction,
you can beware of his rage.

There's a time to see,
there's a time to mourn.
Now's the time to set free,
our sanity

In time for action,
he'll come from above.
And not like in fiction,
you can beware of his love.

Am I free or am I not free,
to say us? Or still just me?

Set me free - in sanity.

STIK

Visionen Danmark har trange tider. Den lider under xenofobe individers magtbrynde. Deres klamme hånd har lagt sig forplumrende over værdidebatten og sendt fremtidens Danmark i eksil. Der er på det anstændigste behov for en nyorientering, hvor Danmarks fremtid bydes velkommen tilbage, gennem en sanddru vision.

Er vi satte vikingebønder, der blev stækket af en udefrakommende religion for 1000 år siden? Er vi udvandede grødhoveder, der blev plumpe af en udefrakommende jordknold for 200 år siden? Er vi kønsløse krigere der diktatorisk blev påtvunget nogle udefrakommende antikke ideer om folkestyre for 160 år siden? Eller er vi nysgerrige, virksomme individer, der går på opdagelse i en international kultur og skaber en dansk egenart på internationale rødder?

Det, der er og kendes som Danmark, er topografien af det landområde, der rejser sig af havet mellem de norske fjelde med deres østlige fladland Sverige i nord på den ene side og et kontinent i syd, i forbindelse med et endnu større kontinenter, på den anden.

En tredje side udgøres af det omgivende vand, som gør, at Danmark siden Arilds tid har stået i umiddelbar kontakt til alverdens lande. Med erobringen af luften og udviklingen af informationsteknologien står vi nu overfor den totale frihed for mulige kulturmøder.

Kulturudveksling går mindst to veje. Vi rejser ud og kigger på, og selvfølgelig bliver vi også selv kigget ud. Vi kan ikke styre dette møde i nuet og må være parate til både at give og tage. Hviler vi omkring nogle kerneværdier er vores eksistens ikke truet. Men hvad vi var før, og hvad vi kan blive efter, det er her, vi skal kende os selv.

Er nysgerrighed og omstillingsparathed historie, er Danmark også historie. Uanset herkomst er det kun dynamisk tillidsfuldhed der beforder fredelig tilpasning og vækst i et foranderligt miljø. Fremtiden må bygge på en global bæredygtig lokal vision.

Hvis frosten ikke ødelægger blomsterne
i krukken, jeg vil sige georginer, så er det en plet
af stor vægt, ikke duftende
men tydelig, pjusket og forbiblæsende
og alligevel tiltrækkende, mens jeg læser
en gratisavis, som jeg har samlet op, artiklen
kortklippet, det er fredag, hvis frosten
kommer, er det en fredag, møjsommeligt
videre, eller bliver lidt længere stående
georginer, ganske sikker, påståelig tiltrængt

Fællessang beløber sig til et rask
opgør med nutid, vi skal høre
blomsten begribe os, før vindruer
kan styrte regnvejr rundt
og udbryde hovsa, det er køligt
er det godt hentet, er det besværligt
hov, vi skal lige bestemme os
er det for køligt til at vokse videre
den fase er fremmedgjort, er det for køligt
vi skal bestemme os nu, hvordan
bliver det brugt, skal det lægges sammen
murens minoriteter betyder
groft sækkelærred, er det retfærdigt
må vi nu ikke blive opmuntret til at behage
lysshowet, den rette linje
før og nu, gemmestederne
baglæns og forud, skal vi stoppe
her

I går var der torden og gråt,
og i morges var græsset lidt vådt.
Jeg har sat mig i stolen
og varmes af solen,
så i dag bli'r det helt sikkert flot!!

En jomfru fra Fjerritslev sogn
kørte rundt i en gul folkevogn.
Traf en hyggelig fyr.
Stjernetegnet var: Tyr.
Hun er fisk - og blev hurtigt - "med rogn".

www.nordigarden.com

Kell Ivan T Thygesens SUPERNOVA er en libretto om Thyge Brahes liv og tid. Historien bliver levende gennem 23 sange. Et 24. digt er tilføjet, og kan frit hentes fra paaspor1.dk Han var internationalt berømt i sin tid, men måtte lide den tort at flytte i eksil. Dette ved det kejserlige hof i Prag.

Bogen kan rekvireres ved henvendelse på e-mail kit@paaspor1.dk

